

РЕШЕНИЕ

№ 7459

гр. София, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: **ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА**

при участието на секретаря **БОРЯНА М. ТОШЕВА**
като разгледа докладваното от **ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА** Гражданско
дело № 20231110170717 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на срещу

Предявени са иски с правно основание чл.411 КЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД.

Ищецът твърди, че на 05.09.2019 г. около 11:30 часа на АМ „Тракия“, км 204 в посока гр. Бургас е настъпило ПТП с участието на л.а. „Мерцедес Спринтер“ с рег. №, управляван от В. И. В., и л.а. „Ауди А8“ с рег. №, управляван от И. Г. Г., при следния механизъм: л.а. „Ауди А8“ изпреварва попътно движещия се л.а. „Мерцедес Спринтер“, който преминава през парче дърво на пътното платно, вследствие на което парчето се повдига и се забива в предна част на л.а. „Ауди А8“, в причинна връзка с което на последния са причинени щети. Твърди, че на 21.11.2019 г. в качеството на застраховател е изплатил обезщетение в размер на сумата от 5 201, 38 лв. С изплащане на застрахователното обезщетение ищецът е встъпил в правата на застрахования срещу ответника в качеството на застраховател, при когото към датата на ПТП е застрахована гражданската отговорност на делинквента – за изплатеното застрахователно обезщетение в размер на 5 201, 38 лв. и ликвидационни разноси в размер на 15 лв. или общо за сумата от 5 216, 38 лв.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от **5 216, 38** лв., представляваща неизплатен остатък от регресно вземане по щета №, ведно със законна лихва от датата на исковата молба – 22.12.2023 г. до окончателното изплащане, и сумата от **1 704, 03** лв. мораторна лихва за периода 21.12.2020 г. – 21.12.2023 г. Претендира разноси.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който оспорва исковете по основание и размер. Оспорва механизма на ПТП. Оспорва да е налице противоправно поведение и вина от страна на водача на л.а. „Мерцедес Спринтер“, както и причинна връзка между твърдения механизъм и щетите. Счита, че за наличието на предмет на пътното платно няма как водачът на автомобила да носи отговорност. Прави възражение за съпричиняване. Моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

Третото лице-помагач на страната на ответника оспорва исковете.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, съгласно разпоредбата на чл.235, ал.2 ГПК, намира следното от фактическа страна:

Безспорно е между страните, че на 05.09.2019 г. около 11:30 часа на АМ „Тракия“, км 204 в посока гр. Бургас е настъпило ПТП с участието на автомобил „Мерцедес Спринтер“ с рег. №, управляван от В. И. В., и л.а. „Ауди А8“ с рег. №, управляван от И. Г. Г..

Установи се от представения протокол за ПТП от 05.09.2019 г. и заключението на АТЕ, че ПТП е настъпило при следния механизъм: на 05.09.2019 г. автомобил „Мерцедес Спринтер“ с рег. №, управляван от В. И. В., се движи по АП „Тракия“, където на км 204 в посока гр. Бургас преминава през парче дърво, което се повдига и удря изпреварващия го в този момент л.а. „Ауди А8“ с рег. №, управляван от И. Г. Г., в причинна връзка, която се потвърждава от вещото лице, на последния са нанесени щети. Към датата на ПТП увреденият автомобил е бил в експлоатация 4 години, 6 месеца и 26 дни, считано от датата на първоначална регистрация.

Безспорно е между страните, че към датата на ПТП л.а. „Ауди А8“ с рег. № е застрахован при ищеца по силата на имуществен застраховка „Каско“ /полица № със срок на валидност 06.03.2019 г. – 05.03.2020 г./

С уведомление за щета от 05.09.2019 г. застрахователят е уведомен за настъпване на застрахователното събитие, във връзка с което е образувана щета №

Безспорно е между страните, че на 21.11.2019 г. ищецът в качеството на застраховател по имуществена застраховка „Каско“ е изплатил застрахователно обезщетение в размер на сумата от 5 201, 38 лв.

Безспорно е между страните, че към датата на ПТП гражданската отговорност на водача на автомобил „Мерцедес Спринтер“ с рег. № е била застрахована при ответника по силата на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Според заключението на АТЕ стойността, необходима за възстановяване щетите, по средни пазарни цени възлиза на сумата 4 307, 06 лв., а по цени на алтернативни доставчици – в размер на сумата 3 525 лв.

Пред СРС е разпитан свидетелят И. Г. Г., който заявява, че си спомня да

е участвал в ПТП на АМ „Тракия“ през 2019 г. при управлението на л.а. „Ауди А8“ с рег. № Заявява, че се е движел от гр. Пловдив към гр. Стара Загора в лявата лента, изпреварвал е товарен автомобил – бус; че на пътното платно в дясната лента е имало дървено трупче, което свидетелят е забелязал една секунда, преди да го удари; че е изпреварвал буса, който е застъпил въпросното трупче със задна лява гума и то е излетяло като снаряд към свидетеля, диагонално – от гумата на товарния автомобил директно към него, и го е ударило в средата на неговия автомобил, в решетката; че, когато е видял трупчето, е натиснал спирачки и много бързо се е изнесъл в дясна лента, а по-надолу е спрял и другият водач и двата автомобила са се придвижили на ход до отбивката и са се обадили на тел. 112. Депозира показания, че доколкото е видял, трупчето е приличало на европалетите с размери на око 10/10 см; че колелото на товарния автомобил просто го е настъпило и то е излетяло към свидетеля. Заявява, че товарният автомобил се е движел в дясната лента направо, може би с около 100 км./ч, а свидетелят – с не повече от 120 км./ч., като изпреварването е извършвал с максимум 120 км./ч.; че доколкото е видял, само със задна лява гума на товарния автомобил е било застъпено трупчето и не е видял да го застъпва и с предната. Заявява, че на място е дошла патрулка след около час и половина; че са съставили протокол за ПТП, като потвърждава, че това е предявеният му такъв на л. 8 от делото.

Пред СРС е разпитан и свидетелят В. И. В., който заявява, че си спомня да е участвал в ПТП на АМ „Тракия“ през м.09.2019 г. при управлението на автомобил „Мерцедес 516“ - хладилник, който изглежда като квадратен фургон, на връщане от София в посока гр. Сливен. Заявява, че се е движел в бавната лента, дясната лента, и преди разклона на Стара Загора в огледалото за задно виждане от ляво е видял автомобил „Ауди“, който е тръгнал да го изпреварва, за което е пуснал мигач, и когато неговата предна част се е изравнила със задната част на управлявания от свидетеля автомобил, в това време от под гумите на свидетеля, от асфалта, се е повдигало парче дърво, което е ударило другия автомобил в предната част, в маската. Заявява, че за пръв път е видял парчето дърво, когато вече е удряло другия автомобил. В огледалото за задно виждане е видял какво се случва и двата автомобила са спрели, като преди това не е забелязал това парче дърво, през което е преминал, не е усетил да преминава с предните си гуми през него. Депозира показания, че е имало вид на трупче и всичко е станало доста бързо, и това, което е видял, е било вече, след като със задната му лява гума го е закачил и как отскача към другия автомобил. Заявява, че са се обадили на тел. 112 и са съставили протокол за ПТП, като потвърждава, че това е предявеният му такъв на л. 8 от делото. Заявява, че по неговия автомобил не е имало щети, а от другия автомобил са се разхвърчали пластмаси, камерите са излезли навън.

По делото е представена регресна покана до ответника, в т.ч. относно вземането по процесната щета, с вх. № от 04.12.2019 г.

Въз основа на така установеното съдът намира от правна страна

следното:

По силата на разпоредбата на чл.411 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, а в случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ – до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

С оглед тази законодателна уредба предпоставките за уважаване на иск на това основание срещу застраховател са: наличието на застрахователно правоотношение по имуществена застраховка между ищеца и увредено лице /в т.ч. и по застраховка „Каско“/; плащането на застрахователно обезщетение по нея; осъществено непозволеното увреждане от трето лице по чл.45, ал.1 ЗЗД – деяние, вина, противоправно поведение, вреда и причинна връзка между това деяние и претърпени от застрахования по имуществената застраховка вреди, и наличие на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ между делинквента и ответника по спора – изисквания, които в дадената хипотеза са налице, с оглед отделените като безспорно между страните обстоятелства, ангажираните писмени и гласни доказателства и заключението на АТЕ.

От представените по делото писмени доказателства, заключението на АТЕ и показанията на свидетелите Г. и В. се установи механизмът на произшествието, а именно: че при движение в дясна лента на АМ „Тракия“ автомобил „Мерцедес Спринтер“ с рег. № е преминал със задна лява гума през намиращо се на пътното платно парче дърво в неговата лента, при което то е отскочило в посока към изпреварващия го в този момент в лявата лента л.а. „Ауди А8“ с рег. № и го е ударило в предната му част. Като се е движел със скорост, която, не му е позволила да забележи, съответно – избегне, намиращото се на пътното платно дървено трупче с приблизителни размери 10/10 см, при нормална видимост в светлата част на деня, водачът на автомобил „Мерцедес Спринтер“ с рег. № е осъществил противоправно деяния, в причинна връзка с което са нанесени щети на застрахования при ищеца по силата на имуществена застраховка „Каско“ л.а. „Ауди А8“ с рег. №

По отношение на вината нормата на чл.45, ал.2 ЗЗД установява оборима презумпция, тежестта за оборване на която се носи от ответника, каквото доказване в случая не е проведено.

Съдът намира за неоснователно възражението за съпричиняване от страна на водача на л.а. „Ауди А8“ с рег. № По делото не се установи той да е осъществил поведение, с което да е допринесъл за настъпване на

произшествието. От показанията и на двамата свидетели безпротиворечиво се установява, че той е започнал изпреварване в лява лента на движещия се в дясна лента на магистралата автомобил „Мерцедес Спринтер“ с рег. №, като свидетелят В. заявява, че изпреварващият го автомобил е бил с пуснат мигач за изпреварването, а свидетелят Г. – че се е движел с не повече от 120 км/ч. При това положение и доколкото, при стартирана маневра, от под гумите на изпреварвания от него автомобил внезапно е изхвърчало дървено трупче, отскачайки от задната му лява гума, което е ударило изпреварващия автомобил, съдът намира, че по делото не са ангажирани доказателства, от които да може да се приеме за доказано в условията на пълно и главно доказване, че е налице съпричиняване.

Безспорно е между страните, че на 21.11.2019 г. ищецът в качеството на застраховател по имуществена застраховка „Каско“ е изплатил застрахователно обезщетение в размер на сумата от 5 201, 38 лв.

Не се спори и че към датата на ПТП гражданската отговорност на водача на автомобил „Мерцедес Спринтер“ с рег. № е била застрахована при ответника по силата на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

С оглед изложеното с изплащане на застрахователно обезщетение ищецът се е суброгирал в правата на застрахования срещу ответника в качеството му на застраховател, при когото е застрахована гражданската отговорност на делинквента.

Обемът и съдържанието на суброгацията, респ. на суброгационното вземане на застрахователя по имуществената застраховка, спрямо прекия причинител на вредите, респ. срещу неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“, са изрично определени в закона, съгласно който застрахователят по имуществена застраховка встъпва в правата на увреденото застраховано лице до размер на платеното застрахователно обезщетение и обичайните разходи за определянето му. Размерът на застрахователното обезщетение по имуществената застраховка се определя в съответствие с клаузите на договора и то трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието и се дължи от застрахователя в границите на уговорената в договора застрахователна сума. Следователно на обезщетяване подлежи действително настъпилата вреда, като нейната стойност е тази, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество. При пълно или частично унищожаване на вещта, действителната стойност се определя от пазарната цена, по която застрахованото имущество от същото качество и вид може да бъде купено. Застрахователното обезщетение не може да надвишава действителната стойност на имуществото към момента на застрахователното събитие, а от своя страна действителната стойност не може да надвишава пазарната му стойност.

Установи се от заключението на АТЕ, че стойността, необходима за

възстановяване на увредения автомобил по средни пазарни цени, възлиза на сумата от 4 307, 06 лв.

Третото лице, респ. застрахователят, при когото е застрахована гражданската му отговорност, не може да бъде задължено да заплати на застрахователя повече, от колкото дължи на застрахования. В този смисъл регресното право е в размер, който е равен на по-малката сума между платеното застрахователно обезщетение и дължимото деликтно обезщетение.

В случая изплатеното застрахователно обезщетение надвишава сумата, необходима за отстраняване на щетите по средни пазарни цени. С оглед изложеното, в полза на ищеца е възникнало регресно вземане за сумата 4 307, 06 лв. заедно с ликвидационни разноси в размер на 15 лв., който не е спорен между страните, или общо в размер на сумата **4 322, 06 лв.**

До посочената сума искът следва да се уважи, а над тази сума до пълния предявен размер от 5 216, 38 лв. – да се отхвърли като неоснователен.

По иска по чл.86, ал.1 ЗЗД в тежест на ищеца е докаже наличието на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на претенцията си.

Съгласно чл. 412 КЗ застрахователят по имуществената застраховка, който е встъпил в правата на застрахованото лице срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на лицето, което виновно е причинило вредата на застрахованото имущество, предявява претенцията си срещу този застраховател, като прилага доказателствата, с които разполага. С писмо, получено от ответното дружество на 04.12.2019 г., ищецът е предявил регресна претенция пред ответното дружество, но плащане не постъпило. Съгласно разпоредбата на чл.412, ал.3 КЗ с изтичане на 30-дневния срок от представянето на всички доказателства, ответникът е изпаднал в забава за изпълнение на задължението си за регресно плащане на застрахователно обезщетение по процесната щета. Този срок е изтекъл на 03.01.2020 г.

При съобразяване на горното и при спазване принципа на диспозитивното начало за исковия период 21.12.2020 г. – 21.12.2023 г. ищецът има вземане за мораторна лихва в размер на сумата **1 411, 88 лв.**, определен по реда на чл.162 ГПК, посредством използване на електронен лихвен калкулатор на НАП.

До посочения размер искът се явява основателен, а над тази сума до пълния предявен размер от 1 704, 03 лв. искът следва да се отхвърли като неоснователен.

По разноските:

С оглед изхода на спора в полза на ищеца следва да се присъди, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от 602, 21 лв. разноси по делото, съобразно уважената част от исковете.

В полза на ответника следва да се присъди, на основание чл.78, ла.3 ГПК, сумата от 51, 43 лв., съобразно отхвърлената част от исковете.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, ЕИК да заплати на, ЕИК, на основание чл.411 КЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД, както следва:

сумата **4 322, 06** лв., представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноси по образувана при ищеца щета № във връзка с ПТП, настъпило на 05.09.2019 г. на АМ „Тракия“, км 204 в посока гр. Бургас, ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 22.12.2023 г. до окончателното изплащане на сумата;

сумата **1 411, 88** лв., представляваща мораторна лихва за периода 21.12.2020 г. – 21.12.2023 г., като

ОТХВЪРЛЯ иска за главницата за сумата над **4 322, 06** лв. до пълния предявен размер от **5 216, 38** лв. и иска за мораторна лихва за сумата над **1 411, 88** лв. до пълния предявен размер от **1 704, 03** лв. – като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

ОСЪЖДА, ЕИК да заплати на, ЕИК, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от **602, 21** лв. разноси по делото.

ОСЪЖДА, ЕИК да заплати на, ЕИК, на основание чл.78, ал.3 ГПК, сумата от **51, 43** лв. разноси по делото.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ответника –

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му чрез връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____